

DIARI CATALA
Visos, Noticias i Anuncis
PREUS DE SUSCRIPCIO
Edició vespre. 1 ptes. mes
Edició mat. 1 ptes. mes
Edició postal. 4.50 ptes. trim.
de 30 números. 90 cèntims.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncis, esquetes, comunicats i reclams
a preus convencionals. Per a l'edició del
vespre s'admeten esquetes mortuòries fins
a les sis de la tarda. Per a l'edició del matí
fins a les tres de la matinada.

Any XXIII núm. 5,046

Barcelona: Dissapte 31 de maig de 1913

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Ntra. Sra. Reina de tots els Sants, Mare de l'Amor Hermós.
Sant de demà: St. Fortuni, Pere i G. — Quaranta hores. A la Iglesia de los GG. de los Pobres (Rasane, de Sant Pere). — Hores d'Exposició:
de set del matí a 9 de vespre de la tarda. — Demà: A la Iglesia parroquial de Sant Cugat. — Cort de Maria: Ntra. Sra. la Reina de tots els Sants i
de Amor Hermós, a Sta. Maria del Mar, privet. — Demà: Ntra. Sra. de la Mercè, a la Iglesia, privet. O a la del Pl. — Missa d'avui: Sta. An-
tonia. — La de demà: Domicina 2.ª després de Pentecostes, color verd. — Adoració nocturna. Demà. Torn de St. Francesc d'Assís.

Observatori Meteorològic de la Universitat.—Director: E. Alcobé.—30 de maig
HORES D'OBSERVACIO: 9 matí i 4 hores.—Baròmetre 0.700 al nivell del mar 20.67.70.0.—Temperatures Màxima, 21.3; mín. 12.7; mín. mín.
màx. 13.0; mín. mín. 11.0.—Temperatura a l'ombra 21.0; mín. 12.0.—Alçada d'aproximació 21.0; mín. 11.0.—Gran d'hu-
mitat 42.0.—Direcció del vent: S. N. E.—Velocitat del vent: 20 km.—Rètol del cel: Nuvolos, sor. —Nivell. Clavess. a. 8. 0.—Quantitat: 0.5. 0.1.
Sortida del sol: 4.21.—Pòst: 7.15.—Sortida de la lluna: 9.18 m.—Pòst: 37.1.

El molt il·lustre Senyor

D. Francisco Galicia i de Junqueras

Magistrat d'Audiencia territorial jubilat amb honors de President de Sala
ha mort a Sarrià a la edat de 93 anys
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus afegits fills, fills polítics Excm. Sr. D. Leopold Castro, don Joan Seminar i D. Carles Xiró, nets, nets polítics D. Joan Altés i D. Pau Her-
viti (ausent), germans polítics, nebots, cosins i demés parents, al participar als
amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen el tribut un record en
lurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuoria, Placa d'Arús, 1, de
ma, diumenge, a les onze del matí, per acompanyar el cadavre a la Iglesia
parroquial de Sarrià i després al Cementiri de Les Corts.

No's convida particularment

D. Magí Quer i Bertrán

mori cristianament el dia 22 de maig de 1912
als 85 anys d'edat
(A. C. S.)

Els seus fills Sebastià, Francisca i Mercè, fills polítics donya Dolors Bo-
nas Ferrer i don Joaquim Beleta i Mir, nets, germans don Joan i don Ra-
món, germans polítics, nebots, nebots polítics, cosins i demés parents, al re-
cordar als amics i coneguts tan sensible pèrdua, els preguen el tinguin pre-
sent en lurs oracions i se serveixin assistir als funerals que per a l'etern des-
cans de la seva ànima se celebraran el dimars, dia 3 de juny, a les deu, en
la Iglesia de la Casa Provincial de Caritat, per lo que rebrán especial favor.

Les misses després de l'Ofici i totseguit la del perdó
El dol se dona per despendit. No's convida particularment.

L'Erm. i Rvdm. Sr. Cardenal Nunci de Sa Santitat i els Excm. Srs. Bisbes de Barcelona,
Lleida, Vich i Girona se dignaren concedir respectivament 20 i 30 dies d'indulgència a tots
els fidels diocesans per tot acte de pietat o caritat cristiana que practiquin en sufragi de l'ànima del
finat.

Don Josep Solà de Mas

viudo de Maria Guardiola i Albiñana
mori el dia 17 d'aquest mes als 70 anys d'edat
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus fills Francisco de P., Baltasar, Eduard, Josep, Gili Mercè, Agnès, Maria i Montserrat, gendres
Bernat Rowe, Ramon Vendrell, Josep Maria Fages, Pere Balla, nores Josepina Borrás, Carolina Gali, Dolors
Oriol, Adela Bonet, nets, germanes, cunyats, nebots, cosins, el Corredor Real de Camarers D. Sebastia
Gualbart, les raons socials Rowe Germans i E. Amiguet, en comanda, preguen als amics i cono-
guels que'l tinguin present en lurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuoria, Carrer de la Guàrdia, 7, demà, diumenge,
a les onze del matí, per acompanyar el cadavre a l'Iglesia parroquial dels Sants Just i Pastor
i després al Cementiri Nou.

El dol se dona per despendit.

Dr. Serrallach Vies urinares i ronyó
De 12 a 2 i 6 a 7. Pala-
yo, 40. C. econòmica, 7 a 9. Jovellanos, 9.

Tusquets i C. S. en C. Banco
Borja
Valors i cupons.—Rambla del Centre, 9.

VI ONA

del Dr. Aristegui
Poderós tónico fortificant
i aperitivo
Dona salut, vigor i força

MASTIC VEGETAL

INALTERABLE
Fórmula Tobella
Per tota mena d'empelts
y feridas de las plantas
Pot usarse sempre y no danya may.
S'aplica ab un pinzell, en fret.
Primpcesa, 11, pral.-BARCELONA

ESTALVI DE SALUT

RONYONS — FETGE — ESTOMAC — MELSA

AGUA DE VILAJUIGA

LA MÉS RICA EN LITINA

Única insustituïble pera prevenir i curar
l'ARTRITISME i el MAL DE PEDRA

Preferida pels bons melges, és la de major venda i la MÉS ECONOMICA EN SA CLASSE

DEMANI-S PER TOT ARREU

Agent depositari: JOSEP ESCUDER • Ballell, 95 i 97 • Telèfon 3847
Despall Central: Rambla de les Flors, 17 • Telèfon 3471

DR. BOADA Vies Urinaries. Mals de la pell. Ectirpació del pèl moixí.
Raiga X. Electroterapia. Carrer Gorts, 612. De 2 a 11 de d a 7.

Dr. A. Presta Especialista Orolitis, Nas, Gorge i Tuberculosis
Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 i de 3 a 6.

Dr. Perarnau deixable dels professors Guyón i Albarrán, de París. Vies urina-
ries. — Placa Urquinaona, 2, 1.ª De 12 a 2 i 4 a 6; festius 7 a 9 nit.

D.ª Pilar Valls de Bouffard

HA MORT
confortada amb els Ausilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica
(A. C. S.)

Els seus afegits espòs don Gustau Rovira Escot, germana, germana i germanes po-
líticas present i ausent, nebots, nebots polítics, cosins i demés parents, al participar als
amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen el tribut un record en lurs or-
acions i se serveixin assistir a la casa mortuoria, Carrer de la Guàrdia, 7, demà, diumenge,
a les onze del matí, per acompanyar el cadavre a l'Iglesia parroquial dels Sants Just i Pastor
i després al Cementiri Nou.

No's convida particularment.

J. Marsans Ref i Fills

Valors, Cupons, Giros, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

XALETES AMOBLATS

SEU SERVEI COMPLET, AL GRAN BALNEARI DE ESPUGA DE FRANCOIS. Es-
delectosa. (Grans millores fetes enguany). Se'n lloguen per temporades. N'hi ha
molts preus. Dirigir-se: Carrer del Bruch, núm. 114, pral, xanfra
Lleida. — De 5 a 9.

REINA VICTORIA HOTEL

MAISON SUISSE CONFORT MODERN
INAUGURAT DE POC. — Barcas, 6 i 8, Valencia

Polista doctor Simón Fac. medicina París, Clínicas Viena. De 11 a 12 i 12 a 13
a 5. Festius 11 a 12. — Aragó, 261, pral, junt P. Gracia.

Alerta, malalts, alerta!!

Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a Valen-
cias, algunes ampollines ab noms de fonts que no son fonts, sino mar-
ques fabricades, y que en les etiquetes de les seves ampollines diuen, o pretensen dir,
"Exposición de Caldas de Malavella, y algunas fias diuen "bajo la protección del
"Ministerio de Fomento para ser vendidas a la venta de las aguas de Caldas
"de Malavella, declaradas d'utilidad pública, y que per això estan baix la protecció del
"Estat, que solen exporarse del manantial embotelladas y les ampollines porten els
"segells de la "Sociedad Anónima Vichy Catalán. — De venda per tot arreu.
Administració: Rambla de les Flors, número 18, entressol.

Doctor JOAN RIBAS I PERDIGO Tractament de la TUBERCULOSIS
PULMONAR. — Valencia, 223, ent. 1.ª, 2.ª

demaneu Horxates i Aixarops

Ferrer i Gili

FABRICA: Carrer Cruz Canteros, 10. — Telèfon 1.537
DESPATX: Carrer de Sant Pau, 13. — Telèfon 1.500
BARCELONA

Dr. TORNER de l'Hospital de la Santa Creu, VIES URINARIES.
Plaça del Regomir, 1. De 2 a 4 i de 7 a 9; festius, de 11 a 1.

Aixarops i Horxates

FORTUNY

VIS. Present sia única preferida del públic per ser immillorables, son oferits altres al-
lures a preus inferioris, imitant, per a que's confonguin amb la marca FORTUNY.
N'hi ha molts preus. Dirigir-se en tota detall. Pagar-se en la despesa collar i etiqueta amb el
nom Francisco FORTUNY.

Moment trascendental

L'actual moment polític és d'una trascendència extraordinària. No's referim a la situació creada per la crisi del Ministeri, sino a quelcom de més important i que afecta més a l'entranya de la vida pública espanyola. Millor dir: no prenem l'actual crisi com una causa, sino com un efecte, com una manifestació de la lluita entaulada d'un temps ençà entre dues corrents que's caracteritzen i es concreten en ideals contraposats, totalment incompatibles.

Hi ha a Espanya quelcom que mor i quelcom que neix. Mor la política de clienteles, basada en el govern pel govern, en la pau pel favor, en el ado uti des del país; mor aquella política dins la qual pot decidir l'actitud d'un home respecte a un projecte trascendental, no el convenciment adquirit, sino la promesa d'un càrrec remunerador per a un individu de la família; mor aque-
lla política guiada únicament per l'aspiració al benestar propi o al domini personal, no sols amb independència sino en perjudici de la cosa pública. I al mateix temps que mor semblant concepció de la política, neix i es fa lloc la concepció oposada: la que no mira el govern com un fi sino com el medi d'arribar a l'implantació de totes aque-
lles reformes que puguin contribuir a la felicitat de la patria.

Com és natural, sorda o no sorda, la lluita entre les dues tendències existeix ja fa temps. I l'actual crisi n'és una conseqüència.

Al mateix Romanones se li ha escapat inconscientment la veritat quan ha cal·lificat entre les coses essencials que calia salvar, els partits del torn. Aquesta declaració del quef del govern dimissionari ha estat un crit de l'ànima. I el fet de dimidir en les circumstàncies en que ho ha fet, prescindint de tot lo que no fos el pugilat entre ell i el senyor Maura, no és més que un esforç desesperat per a conservar el regim de l'esmentat torn, com si realment hi hagués un partit liberal i un partit conservador, fossin igualment aptes per a carregar-se les responsabilitats de la governació de l'Estat i es trobessin sols dintre la màquina de la política espanyola.

Plantejat tot just el debat polític, el senyor Maura ha romput un silenci de quatre anys, ha emès judicis, ha glosat fets, ha al·ludit a distintes forces parlamentàries i el quef del Govern, després d'haver intentat contestar en allò que l'afectava d'una manera directa, ha prescindit de tot llei de consideracions de tot respecte al Parlament i ha romput la vida de les Corts, deixant en peu el discurs del senyor Maura. El qual, per altra banda, no ha modificat en res i potser més aviat l'agra-
rada — la situació que crea temps ençà el quef conservador, amb la seva falsa retirada de la vida política. Doncs, si després del discurs d'ara, la situació és la mateixa que després de l'acte d'a-
hores, no podia de cap manera el quef del Govern obrar com ha obrat. Era elemental, era essencial, esperar que les demés forces parlamentàries interve-
guessin en el debat, i ho era sobre tot per lo que's referia a aquelles que, representant quelcom de positiu, son aptes per a convertir-se en l'engranatge essencial, en la roda mestra de la màquina política espanyola.

Tal com planteja el problema l'actual crisi, no és possible en cap manera una solució satisfactoria: ni el partit conservador en la seva actual constitució pot substituir al liberal, ni en-
cara que això fos possible, restaria el liberal en situació d'alternar-hi en el poder. Simpos a la continuació del Gabinet Romanones fins que la situació resti ben aclarida i el Rei hagi pogut adquirir una orientació nada del Parlament; simpos que cada una de les forces parlamentàries fixi la seva posició, i una vegada s'hagi arribat an això, serà l'hora de donar la balança que canviï totalment el sentit de la política espanyola i l'orientació decididament envers els ideals enlairats que han de salvar el país.

Ningú que observi serenament la realitat, pot deixar de sentir que l'liberal és després d'un llarg són als batecs de la sabà nova que li feconda les entranyes. El país és viu i — lo que és millor encara — s'hi sent. Doncs, cal que a la seva vida hi correspongui la dels organismes i la dels homes que'n dirigeixen els destins; cal que s'eviti de finuïment la possibilitat d'espectacles com el que ens ofereix la actual crisi; cal acabar d'una vegada amb els governs anti-constitucionals, que obeeixen únicament als dictats de les propies conveniències, sense tenir per a res en compte les del país.

Polítiques

D'un estudi polític

La crisi constitucional

En la desorientació produïda per l'actual crisi, fa bo recordar l'estudi pre-
gón que de la constitucional va fer la poc en aquestes mateixes pàgines en Prat de la Ribera. Tots els aspectes del problema que's debat actualment eren tractats pel mestre en els articles dels dies 20, 21 i 22 d'aquest maig al vespre i subsegüent al ma-
tí, amb tanta justesa, amb tanta ser-
nitat, amb tanta elevació, que tot re-
llegint-los un home no pot menys que llegir-los d'una manera precisa i clara judicant conflicte.

Pot dir-se que l'estudi del Prat de la Ribera sobre la crisi constitucional té el valor d'una profecia acomplerta.

gir el gros sacrifici de que acceptessin l'anar an aquest lloc que amb tant de zel desamparava.

El vostre par per la presidència de la comissió d'Hisenda senyala una data memorable en la reconstrucció ferma dels cabals barcelonins, com ho demostra plenament l'aument d'ingressos que s'ha observat mentre heu dirigit les finan-
ces de nostre Municipi.

Es per això que a l'encoratjar-vos per a que seguiu treballant amb tanta fe i entusiasme per a profit de nostra vol-
guda Barcelona, té en molta estima aquest Consell l'haver sigut el qui va procurar amb totes ses forces que vostre nom sortís triomfant de les urnes, mani-
festació de la voluntat popular, perquè es-
tava convensut de que seria portaveu de la bona administració en els escans de nostre Consistori; dura ha sigut la tas-
ca, mes d'ella n'ha sortit victoriosa la vostra honorabilitat immaculada.

Deu vos guardi molts anys per a bé de nostra causa.

Barcelona, 30 de maig de 1913.—
P. A. del C. D.

El vis-president primer, Damià Mateu
El secretari, Alexandre Bulart i Riap.
El ltre. Sr. D. Gaspar Rosés i Arús,
regidor de Barcelona.

També va acordar la Junta dirigir un
ofici de felicitació al diputat a Corts
senyor Bertrán i Musitu per haver sigut
absolt pel Tribunal Suprem en la causa
que li entaula el caciquisme de Sitges.

"Acusador acusat"

El nostre benivolunt confiare «Baluart de Sitges», publica amb aquest títol un
article referent al fallo que ha dictat
el Tribunal Suprem, absolutament a Pes-
timat amic i company, el diputat don
Josep Bertrán i Musitu, en la causa
per injurias i calomnies que li entaula
el caciquisme sitgetà.

Diu que l'ex-secretari, que va instar
la querrela, a l'enterrar-se de la senten-
cia, en lloc de sentir-se aterrat per les con-
sideracions que en ella s'hi fan, i que tan
directament li pertanyen, va dir que es
«donava per satisfet amb quel' dipu-
tat Sr. Bertrán hagi hagut d'asseure's al
banquet dels acusats».

A aquesta contesta de l'ex-secretari
«Baluart de Sitges» hi oposa una carta
dirigida al senyor Bertrán per don Jaume
Hill i Feliu, advocat de l'ex-secre-
tari, amb la data de 29 de maig de 1912
(ara fa un any), dient-li:

«Hoy me dirijo a persona de amistad
y confianza en Madrid, diciendole que
comparezca ante la Comisión de Su-
plicatorios del Congreso y manifieste
que don Buenaventura Juliá y Masó
retira la querrela que, bajo mi dirección,
tenia interpuesta contra V. y que moti-
vo un suplicatorio elevado al Con-
greso...».

Com se veu, hi ha una absoluta con-
tradiccio entre la carta transcrita (data
29 maig de 1912) i lo que va dir l'ex-
secretari a l'enterrar-se de la senten-
cia.

El senyor Bertrán, per a qui consti-
tuïx el major timbre de gloria de la
seva vida política l'haver-se assegut an
aquell banc, va contestar al senyor Hill
amb la carta següent:

«Senyor don Jaume Hill.

Advocat.

Mon distingit amic i company: Amb
sorpresa m'entero del contingut de la
seva carta que en la seva bona inten-
ció agraeixo.

No és mon cas el dels que mendi-
quen el perdó dels que ofengueren, ni
tomo les conseqüències de la concessió
del suplicatori. Tot lo que digno l'haver
sobre les acies d'un funcionari públic en
l'exercici de les seves funcions serien
convencions arrancats de la realitat
viscua, en l'examen de documents púb-
lics i fets indiscutibles que, no per

gust, sino per devers ciutadans, vaig
haver, a pesar meu, de sostenir en els
Tribunals, en perióds i en el Parla-
ment.

Si jo hagués tingut notícia de son
proposit, li hauria pregat s'abstingués
de fer cap indicació al senyor Juliá,
com he pregat als meus companys de
diputació que demanin la concessió del
suplicatori. Avui a l'expressar-li el meu
agraïment per la noble intenció de vo-
stre al realitzar la seva gestió prop del
senyor Juliá, he d'expressar-li amb
tota franquesa que el fet de que el
senyor Juliá retiri la seva querrela, sen-
se el meu coneixement i contra el meu
desig, no pot implicar, per la meua part,
cap rectificació de conceptes que vaig
exposar en compliment del meu dever
que deuré confirmar i ratificar tan-
tes vegades com tingui que ocupar-me
de l'assumpte a que dits conceptes se
refereixen.

Crec que la llealtat m'obligua a ex-
pressar-hi clarament la meua actitud per
a que ella arribi a coneixement del se-
nyor Juliá i resolgui aquest, amb tota
libertat i atenent únicament al seu in-
terés, lo que tingui per convenient.

Son afim. S. S. i amic

Josep Bertrán i Musitu.
Barcelona, 29 de maig de 1912.

Després, a pres del nostre respecta-
ble amic, molts de sos companys vota-
ren la concessió del suplicatori. Més
tard, a son propi requeriment, fou el
seu el primer suplicatori que del Con-
grés sortí, i hi sigui el primer que
el Tribunal Suprem ha solventat. En
Bertrán no's peneixia d'haver fet a l'ex-
secretari Juliá l'esboc biogràfic que va
motivar la querrela. Lo dit, dit estí, i
en Bertrán ho repetirà sempre que a la
depuració de les costums administrati-
ves convingui.

Varies

—En la Junta celebrada per la po-
nença nomenada per la reunió de se-
nadors i diputats que tingué lloc el dia
24 del corrent, en el Palau de la Gene-
ralitat Catalana, se varen pendre els se-
güents acords:

a) Pregar a la premsa que se serveixi
donar quantes facilitats siguin neces-
saries per activar la campanya de propa-
ganda per la transformació de l'Ense-
nyança Nacional d'unitaria en gradu-
ada.

b) Repartir a tots els senadors i dipu-
tats, residents a Barcelona, una copia
de l'acta enviada al ministre d'Instrucció
Pública.

c) Aprovar les cartes dirigides als
senyors ministres, director general i sub-
secretari d'Instrucció Pública, M. Gar-
cia Prieto, E. Dato, E. Sanz Escartín,
G. de Azcarate, L. de Zulueta, etc.,
acompanyant-els-hi copia de l'acta.

Per la llengua catalana

Nostre confrare «El País», de Lleida,
que ha guanyat considerablement desde
quel dirigeix el nostre bon amic, En
Valeri Serra i Boldú, oferint en les
seves planes una completa i variada in-
formació d'aquelles comarques i una pa-
trística orientació al parlar de les que-
stions que afecten als interessos morals
i materials de Catalunya, acaba de pu-
blicar, amb la firma de son director,
un article «Per la llengua catalana»,
escrit en català.

Parla de l'arribada a Lleida de don
Pere Barnils i Giol, doctor en Filolo-
gia romànica i ex-pensionat a Halle i
a altres ciutats europees per la Secció
Filològica de l'Institut d'Estudis Cata-
lans, i de la conversa que ambdós tin-
gueren sobre les tasques d'aquesta Secció.

Se fixa especialment en l'Obra del
Diccionari Català, la reorganització dels

CAMISERIA SANS Boqueria, 32

Gran assortit de corbates

treballs, els estudis que s'estan fent de les formes dialectals de nostra llengua a les fronteres d'Aragó, València i Murcia, i a les illes, la publicació d'un botlletí trimestral orgue oficial de les oficines del Diccionari, el projecte de formació d'un Atlas lingüístic de Catalunya, Mallorca i València; la Gramàtica Catalana i el primer volum d'una «Biblioteca filològica», que ha d'ésser la que ha de fundir la nostra filologia en relació amb les grans forces lingüístiques de l'Estranger.

A l'esplanar tan bells i patriòtics plans en honor de la nostra estimada llengua catalana, l'articulat dirigent xarxardos elogis als encarregats de la seva direcció, als doctores en Filologia senyors Barnils i Griera, i als senyors Fabra i Montoliu, i a la Diputació provincial de Barcelona que tant vetlla per la cultura de la nostra terra, i especialment per l'esperit propagador de tot aquest moviment l'eminent patriota don Enric Prat de la Riba.

Teatres

Benefici i despedida den Borràs

El dimecres fou coronat el gran actor amb un nou triomf.

Va escullir en Borràs la tragèdia den Guimerà «Terra Baixa», encarnant, com sempre, la figura d'un noble i noble amb aquella interpretació sobria que no té igual, car és tan i pregon l'estudi del personatge, que'l viu l'actor, ajudat de les seves maravilloses facultats.

Desd'el primer moment s'apoderà del públic, començant en els moments culminants d'intensitat dramàtica les solloreses oracions que escolta.

La companyia secundària dignament el treball del director, especialment la senyoreta Adamuz.

El teatre era ple de gom a gom, i la gran gentada tributava ovacions indescriptibles i immenses al beneficiat, fent-se commovedors al finalitzar la tragèdia, omplint-se l'escenari de corones de llorer.

Davant la insistència del públic sortí a participar dels aplaudiments el senyor Guimerà, qui es vegé obligat a parlar, emocionadíssim, lo mateix que en Borràs.

La despedida, ans d'ahir, dijous, fou la repetició del triomf del dia anterior, amb «Terra Baixa» també, i amb ovacions iguals que obligaren a sortir a tota la companyia nombrosíssimes vegades a la escena enmig d'un gran entusiasme.

No d'altra manera devia correspondre Barcelona al seu gran actor, després d'aquestes jornades d'art excepcional que li ha brindat.

A l'Unió de Productors

La Junta de l'Unió de Productors d'Espanya posa en coneixement dels comerciants i industrials que designen efectuar consultes amb el delegat de la expressada entitat que va anar al Marroc per a realitzar un viatge d'estudi, que poden fer-ho tots els dies feiners, de tres a cinc de la tarda, a l'hostatge social, passeig de Colón núm. 6.

L'esmentat delegat don Zenón Masagré, amb qui hem tingut ocasió de parlar largament sobre'l resultat de la excursió mentada, porta fet un estudi interessantíssim d'aquell país, que no dubtem ha de proporcionar grans beneficis a l'indústria i comerç barcelonins.

El senyor Masagré, la competència del qual en aquests estudis és ben coneguda, ha posat en el viatge realitzat un gran afeció i un interès màxim.

NOTÍCIES DE BARCELONA

Durant la darrera guardia al Palau de Justicia s'han instruït 22 diligències, ingressant als calabossos dos detinguts.

Vanos Cardús

Ahí pujaren al Tibidabo a homenajear al Sagrat Cor de Jesús en el seu temple, nacional dels jesuïtes, les Escoles Salesianes d'Arts i Oficis i dels Col·legis del Sant Angel i Sant Josep.

A les vuit, el P. Manfredini celebrà la Missa de Comunió, pronunciant un hermós fervori, i a les onze se celebrà un Ofici solemne, cantant-se per la Schola Cantorum de Sarrià i Campello la Missa de Loti i predicant el P. Fierro.

A la tarda se cantà el Trisagi com a despedida.

L'Institució Catalana de Historia Natural celebrà la sessió mensual reglamentària, demà, a les onze del matí.

— Nevers i Geladros, Ferrer i Fatrau, Plaça Reial, número 3.

A la secretaria de Cambra del Bisbat s'ha rebut l'edició de la diòcesi de Vic convocant a oposicions una canongia vacant en dit bisbat, en el terme de 40 dies, que finexen el 8 de juliol.

Per real ordre del ministeri de Gracia i Justicia s'han concedit a l'Audiència Territorial de Barcelona 14.571 pessetes per a pagar indemnitzacions i dietes de testimonis, perits i jurats, devengades durant els anys 1904, 1905, 1906 i 1908.

— Les convalescències llargues, agotament prematur, l'ulisme, enfumament, debilitat i anemia, se corregeixen ab el Dinamogeno Sàiz de Carles.

Demà, a dos quarts de cinc de la tarda, la secció dramàtica del Centre de Sant Antoni de Fàtima Girona, 178, representarà les comèdies «El misteriós Jimmy-Samsón» i «Deixebles de Sherlock-Holmes».

— AIXAROPS I HORRATERS «LA COL·MENA» són els més acreditats. Demà's Horrats la crema tònica refrescant.

Ahí, a la tarda, se reuní la Junta mixta de justícia, despatxant alguns assumptes pendents.

Se reuní també la Junta de govern de l'Audiència fent una llarga llista de nomenaments de jutges municipals, fiscals i suplents de la província.

El nomenament que pertocquen a Barcelona són els següents: Don Domènec Anlet i Durán, jutge municipal de Horta; don Carles Rimbau i Segalés, fiscal suplent del districte de l'Hospital; don Josep M. Parés i Bertra, fiscal suplent del districte de la Uni-

versitat; i don Antoni Martí, fiscal suplent del districte de Horta.

— Els CONVALESCENTS deuen pendre l'Aixarop d'Hipofosfats Salut.

Demà, diumenge, a les onze, donarà la seva anunciada conferència el doctor don Joan Civit, metge-director de l'ambulancia tercera de la Creu Roja, en son hostatge social, Orfeu, 6. Versarà sobre «Diferents medis de transport de lesionats a través dels temps».

— Importantíssim. La infadigable Societat ODEON ha concedit a la casa ORPHEUS, carrer Quintana, 9 (tocant a Fernando), el que vengui desde demà, a 9 pessetes, en comptes de 11, els discs ODEON, 27 c/m, etiqueta marro. Lo que comunica a seus clients i al públic en general.

El Comitè Suprem de la Federació Femina contra la Tuberculosi ha rebut de l'alcalde de Barcelona 50 pres, amb destí al tercer concurs de nois pobres. El Comitè ha acordat que dita quantitat constituïx els premis adjudicats als nois Agueda i Maria Farnés, Agna Latorre, Mercè Albareda, Rosa Mengual i Consol Jardi.

També s'han rebut 10 i 13 pessetes, respectivament, de les alumnes de donya Dolores Cortés i donya Magdalena Ballvi, 5 i 15 pres, respectivament, dels nois protectors Paquita Lezma i Manuel Borràs, quantitats que constituïren els premis adjudicats a Joan Lopez, Isabel Martín, Consol i Maria Sanchez, Roseta Mediano, Palmira Parera, Delfi Antonio i Agna de la Torre.

El senyor Foronda ha concedit passatge gratuït per als nois premats i per als orfons que pendran part en la festa que ha de celebrar-se al Parc Güell.

El Comitè compta també amb la cooperació d'una Banda militar.

La senyora del senyor Sanchez Anido ha acceptat apadrinar la bandera en l'acte de la benedicció.

De les alumnes de donya Magdalena Ballvi 18 pres i s'adjudiquen a Anicet Garcia i Bonaventura Martinez.

EL BARATO

Cortines baloi amb sarrell, 2 pres.
Lienols amb vores, . . . 1'20 -
Bates guarda-pols, . . . 2'75 -
Bruses kimono confeccionades, . . . 0'80 -

Complet assortit en drils i tota classe d'articles de cotó per a l'estiu.

PREU FIXE

Dels Mocós d'Esquadra.

Els de Sant Vicens dels Horts han detingut a un vel de Molins de Rei, al qui buscava de resultes d'un robu de joies i diners comés a una casa del Prat del Llobregat.

Els dels Monjos comuniquen que havent sentit cridar al camí de la Badal, hi acudiren i trobaren que dos empleats de la fabrica de ciment havien tingut una seria disputa per qüestions de feina, i un d'ells havia agredit a cops de puny a l'altre, produint-li algunes contusions. L'agressor fou posat a disposició del jutge.

Els de Monistrol participen que'l noi Francisco Villaspesa, de 12 anys, veí de Barcelona, Aragó, 162, baixos, qui era a Monistrol amb sa família, s'estimava a un torrent que hi hà entre la línia de cremallera i la cova de la Mare de Deu.

Fou recollit pels mocós i alguns dependents del monastir—amb prou treball per lo espadat d'aquell indret—i conduït a la cella de sa família, on l'assistí un metge qui digué que tenia dues ferides al cap i la cama dreta fracturada.

En els cines Kursaal i Diorama la pel·lícula joia d'art «Del Pesebre a la Cruz» de Jesús de Nazareth. Estrena el 6 de juny.

A la matinalda, a la Ronda de Sant Pere, tocant al passeig de Sant Joan, hi topà el cotxe 735 i 1.293, quedant tots dos prou fets malbé.

En un d'ells hi anava Maria-Ragull, de 30 anys, veïna de Badalona, carrer del Centre, 17, la qual ha rebut algunes contusions que per fortuna no tingueren gravetat.

Fou auxiliada al proper dispensari.

Aliments per a «Régim» i «Diabètics» de la Casa Manuel Frères, de Lausanne (Suïça). Dipositaris: Successors de Massana, Fernando, 14.

El ferroviari de la línia del Nord Docteur Asturias, de 25 anys, que viu a Sant Andreu, tractava de bon matí de venir a Barcelona i al efecte, ha anat al parador d'aquell districte i passar un tren, s'ha agafat al furgó de càrrega, però ha tingut la mala sort de caure, i de que una roda li agafés els talons, masegant-lo-hi.

Varis companys l'han recollit i portat al dispensari de Sant Andreu, on li han fet la primera cura, i després ha sigut portat a l'Hospital Clínic.

Les lesions són de gravetat, per haver-hi fractura comminada d'ossos.

—A la mateixa línia, poc abans del migdia, un altre ferroviari, Innocenci Tallada, de 32 anys, que volia anar a Sant Andreu, ha muntat a una màquina d'un tren de càrrega i totjust sortia de l'estació, ha caigut, fent-se contusions de importància.

Ha sigut curat al dispensari de la Ronda de Sant Pere, i després portat al seu domicili, carrer de l'Ordre.

— Sòlids i resistent són els mobles de jonc esmaltat P. P. de Gracia, 115.

Al carrer de Sant Antoni Abad, el carró núm. 1.843 ha fet caure a Tecla Martinez, de 50 anys, habitant Botella, 2, i una roda li ha passat per sobre.

El carro ha seguit sa marxa i ha lograt fugir, sense que, amb tot i el gran nombre de transaccions que passen sempre per allí i sobre tot a l'hora aquella (les deu del matí), ningú l'hi pogués o sapigués deturar.

La dona ha sigut portada al dispensari on li han apreciat diverses contusions, a més de lesions internes que li han produït copiosos vòmits de sang.

Més tard, com se sabia el número del carro, un municipal anà al domicili del propietari, i el detingué.

— La preparació més moderna i perfeccionada amb els avenços de la ciència és el Malta Natura, paquet groc.

Aquesta matinalda, al passeig de Gracia, camí de València, al baix d'un tranvia Dionís López, de 52 anys, habitant Universitat, 147, quart, ha posat un peu en fals i ha caigut, ocasionant-se una extensa ferida al cap.

Ha sigut auxiliat de moment a una farmàcia propera i després al dispensari de la Ronda de Sant Pere.

—El millor Café La Estrella, Carme, 1.

A darrera hora d'anit va clausar-se foc als grans dipòsits de palla que té la Companyia de omnibus «La Catalana» al carrer d'Aribau.

L'edifici consistia de dos departaments, quedant ben aviat un d'ells completament destruït i amb el sostre aterrat. L'altre departament a les dues de la matinalda, hora que es cridava aquestes ratlles, encara cremava, i els bombers treballaven amb gran activitat per a localitzar el foc.

Hi han acudit els automòbils de Ca la Ciutat, de Santa Agna i de Gracia.

També han comparegut al lloc del sinistre el senyor Boqueria, que estava de guardia, i el senyor Audet, que viu allí a prop, i els regidors senyors Garriga, Marial, Esteve i Matons.

Les pèrdues són d'importància.

Va ser treta de casa seva, amb les degudes precaucions, una senyora que havia desocupat ahir i vivia en la casa contigua, essent auxiliada per un metge.

A dos quarts de tres de la matinalda continuava l'incendi essent molt important.

— Lavabos, Waters, Banyeres. Models nous. — Preus reduïts.

Jaume Saurat. 7, Pelayo, 7.

Demà, diumenge, se celebraran en el Col·legi de la Divina Pastora, de Sarrià, funcions religioses amb motiu de les Festes Constantinianes.

A les vuit del matí, missa de Comunió, amb plàtica, quedant exposat Nostramo tot el dia. A les cinc de la tarda se cantarà el Trisagi, predicant el P. Josep de Besalú, caputxí, organitzant-se la processó amb el Santíssim que seguirà el passeig del Bisbe Morgades i carrers d'Angli, Margenat i Campmany.

Algunes peticions i distingides famílies hi faran altars, en els que hi cantaran triades lletres eucarístiques el cor de senyorettes educades del Col·legi.

Les festes resultaran lluites perquè a més de les internes i demés educades, hi assistiran, especialment a la processó, les nombroses i distingides senyorettes i senyorettes que formen el patronat parroquial d'obreres, baix l'advocació de la Divina Pastora, amb els alumnes de les Escoles diurnes, tornant a dominical, obres nascudes i crescudes en dit Col·legi. Les Religioses conviden a totes les senyores i senyorettes que vulguin assistir-hi, encara que no formin part del Patronat, advertint que la processó serà a dos quarts de set i no a les sis, com estava anunciant.

Discs nous Odeón i Fonotipia per a gramòfon. Carrer Sls, Agna, 21.

La Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica, celebrà la seva reunió mensual a l'Ateneu Barcelonès, avui, dissabte, a les deu de la nit, donant-se a continuació una conferència per don Laure Clariana i Ricart.

—Neurastenia, anemia, debilitat general, ascuració amb Mitogenol, Demà's farmàcies.

Devant adquirir-se farina de primera classe a l'Hospital de la Santa Creu, per a les seves atencions, s'admetran a la Secretaria del mateix fins a les deu del matí del dia 5 de juny vinent, les mostres i notes de preus que presentin quantes desitgin realitzar el sumini.

— Cabreol (Verin). Aigua lífrica sense rival per a gota, artritis i diabetes.

Per R. O. del ministeri de Gracia i Justicia, s'ha nomenat arxiver general de Protocols del Districte Notarial d'aquesta ciutat, al notari de la mateixa, don Ricard Permanyer i Ayats, actual degà-president de la Junta del Col·legi Notarial de Catalunya.

Un descuidat que rondava ahir matí pel carrer de Cella i que, a falta de cosa millor, va furar un troc de gallina d'una botiga, va ser detingut pels transients i entregat a un municipal qui'l va portar a la delegació.

Ahí van ser auxiliats als dispensaris: un carregador del port que treballant al carbó no rebé un viro a la cara i se feu una contusió.

Una noia de 6 anys, veïna del carrer de Sant Geroni, que's feu cremada a la cara i pit amb una olla d'aigua bullenta.

Una dona que viu relogada al carrer den Maspons i tingué qüestions amb l'estadanta, arrebategant una pila de cops.

Un noi de 13 que fent cops de pedres amb altres a la carretera de Sarrià, resultà contús a un braç.

Un altre carregador del port ferit a una cama per haver-li caigut una braga a bordo del «Balmes».

Un minyó de 18 anys apallissat a cops de canya per un amic en baralles al carrer den Balari.

Un obrer d'una fabrica de blondes del carrer de les Carretes, que's ferí el braç esquerre amb un punxó.

Un home de 29, greument lesionat.

— Els nous pugen forts y resistent a totes les malalties li prenen l'axarop de Fosfat de calis gelatinós

Casadesús

del Dr. Colxart, 250 pres.

Arch del Teatre, 21.- Barcelona

LA CRISI

(PER TELEFON)

Els conjuncionistes

Madrid, 30, 9'15 nit.

La minoria de Conjuncionistes republicans s'ha reunit en el Congrés, acordant declarar que ha incorregut el Govern en una greu responsabilitat i desconsideració al Parlament plantejant la qüestió de confiança, sense esperar el resultat del debat polític començant ahir i que al procedir aixís priva a la Corona dels elements de judici necessaris per a resoldre amb acort i constitucionalment la actual situació política.

Els integristes

Els integristes creuen que deu encarregar-se del poder el senyor Garcia Prieto, car els conservadors no poden ara acceptar el poder, després de la declaració del senyor Maura de no poder acceptar-lo de mans de l'actual Govern.

En Romanones i en Montero Rios

El comte de Romanones, desde'l Palau, s'ha traslladat al domicili del senyor Montero Rios, conferenciant ambdós personatges largament.

Els conservadors

Alguns diputats conservadors, entre ells el senyor Bergamini, deien aquesta tarda en el Congrés, que eren d'opinió de que devia continuar el debat polític i que estaven interessats no pocs d'ells en que's reñís per a pendre part en el mateix i afegir quelcom a lo dit pel senyor Maura.

Lo que diu el president del Congrés

Madrid, 31, 12'30 matinalda.

El senyor Villanueva deia a última hora de la tarda que evacuades les consultes pel Rei entre avui i demà, seria reiterada la confiança de la Corona al quef del Govern dimissionari, i que'l dil·luns vinent se reanuarien les sessions de Corts, continuant el debat polític, perquè no hi havia precedent de que s'hagi resolt en sentit contrari una crisi com l'actual, sense esperar, per lo menys, escoltar les opinions més autoritzades dels distints representants parlamentaris.

Aquestes manifestacions han sigut molt comentades, perquè en el fons coincideixen amb les notes publicades pels republicans i regionalistes.

Manifestacions de Romanones

El comte de Romanones ha fet les següents manifestacions:

—Pels caràcters de l'actual crisi és lògic suposar que la resolució del problema polític ha de ser laboriosa i exigeix llarga meditació i algun temps major que'l de costum.

Jo he fet lo que devia fer; després del discurs del senyor Maura vaig creure que tenia el dret de procedir amb arreglo al meu pensament i la meua resolució estava ben clara; la vaig anunciar

a la mà esquerra per mossegada d'un cavall a la plaça Comercial.

Un dependent taberner mossegat al braç esquerre per un cavall, a la mateixa plaça.

Dos lampistes que treballaven al carrer de Santa Clara i reberen cremada a la cara per explosió d'un soldador.

—Fumeu paper «Du-Cals»; en els estances.

En la última reunió celebrada per la Directiva de l'Associació de la Premsa Diària s'examinà el projecte d'Economat de que és autor don Alfred Pallardó. Per a que estudi el projecte i vegi la forma de portar-lo a la pràctica, la Directiva nomenà una comissió composta per l'autor del projecte i els senyors mossen Pere Lisbona i don Raimon Mingüella.

La Junta s'enterà amb satisfacció de la carta de despedida dirigida al president de l'Associació per MM. Besse i Mahier, president de la Societat de dependents de Lyó i secretari de la Harmonia Municipal de dita ciutat respectivament, que estiguessen a Barcelona amb la caravana llyonesa.

També s'enterà la Junta amb satisfacció d'haver acceptat el soci don Lluís Soler i Casajuana el càrrec de vocal de la Junta Autònoma de Colònies Escolars en representació de la premsa barcelonina.

Ahí, tard, al passar un tranvia de Gracia per la plaça de Catalunya, s'encengué el motor donant un espant més que regular als passatgers.

No obstant, tothom va poder baixar sens novetat, mentre l'incendi feia considerables desperfectes al tranvia, que va haver d'ésser retirat a les cotxeres.

Avui, dissabte, a dos quarts de deu de la nit, se celebrà al local de la Societat Esperantista «Paco Kaj Amos» (Montseny, 67, segon, Gracia), una conferència pública en la que el senyor Sansalva discutí sobre «l'Ídea de fraternitat en l'Esperanto».

Han visitat al president de l'Audiència don Ricard Permanyer i don Francesc Ripoll.

Amb motiu de solemnitzar l'últim dia de classe del present curs, de les que sosté la Societat Econòmica-Albarista, la Secció Excursionista de dita Societat ha organitzat una excursió als voltants de Vallvidrera, a la que s'invita especialment als socis i famílies.

Don Joan Morant, representant quef de la Societat d'Autors Espanyols, ha pres possessió del seu càrrec.

El president del Gremi de Cerrallers i Ferrers ens prega la inserció de la següent nota:

«En vista dels freqüents atropells de que amb pretext de la vaga sostinguda pels cerrallers són víctimes continuament els patrons i alguns obrers, especialment els aprendis, el Gremi de Cerrallers i Ferrers de Barcelona, fa constar la seva més enèrgica protesta i espera que'l senyor governador adopti les mesures necessàries per a que acabin d'una vegada semblants atacs».

El dia 23 vegé la llum a Barcelona el nou diari dedicat especialment als espectacles «La Tarde».

A la primera plana inserta el retrat de don Enric Morera, autor de «La Fierrecilla Domada», i un article sobre la personalitat den Montero Rios.

El darrer número del «Bulletin Oficial Ecclésiastique d'aquest bisbat», conté lo següent:

Circular ordenant pregaris a favor de la Reina.—Discurs pronunciat pel Prelat davant del Cardenal Secretari d'Estat al sobre, en nom del Sant Pare, a la celebració barcelonina—Circular de Secretaria sobre cultes al Sagrat Cor de Jesús.—Comentari del P. Ferreres al Decret sobre confessors de monges.—Almoines per al nou temple parroquial del Carme.

— Els nous pugen forts y resistent a totes les malalties li prenen l'axarop de Fosfat de calis gelatinós

Casadesús

del Dr. Colxart, 250 pres.

Arch del Teatre, 21.- Barcelona

LA CRISI

(PER TELEFON)

Els conjuncionistes

Madrid, 30, 9'15 nit.

La minoria de Conjuncionistes republicans s'ha reunit en el Congrés, acordant declarar que ha incorregut el Govern en una greu responsabilitat i desconsideració al Parlament plantejant la qüestió de confiança, sense esperar el resultat del debat polític començant ahir i que al procedir aixís priva a la Corona dels elements de judici necessaris per a resoldre amb acort i constitucionalment la actual situació política.

Els integristes

Els integristes creuen que deu encarregar-se del poder el senyor Garcia Prieto, car els conservadors no poden ara acceptar el poder, després de la declaració del senyor Maura de no poder acceptar-lo de mans de l'actual Govern.

En Romanones i en Montero Rios

El comte de Romanones, desde'l Palau, s'ha traslladat al domicili del senyor Montero Rios, conferenciant ambdós personatges largament.

Els conservadors

Alguns diputats conservadors, entre ells el senyor Bergamini, deien aquesta tarda en el Congrés, que eren d'opinió de que devia continuar el debat polític i que estaven interessats no pocs d'ells en que's reñís per a pendre part en el mateix i afegir quelcom a lo dit pel senyor Maura.

Lo que diu el president del Congrés

Madrid, 31, 12'30 matinalda.

El senyor Villanueva deia a última hora de la tarda que evacuades les consultes pel Rei entre avui i demà, seria reiterada la confiança de la Corona al quef del Govern dimissionari, i que'l dil·luns vinent se reanuarien les sessions de Corts, continuant el debat polític, perquè no hi havia precedent de que s'hagi resolt en sentit contrari una crisi com l'actual, sense esperar, per lo menys, escoltar les opinions més autoritzades dels distints representants parlamentaris.

Aquestes manifestacions han sigut molt comentades, perquè en el fons coincideixen amb les notes publicades pels republicans i regionalistes.

Manifestacions de Romanones

El comte de Romanones ha fet les següents manifestacions:

—Pels caràcters de l'actual crisi és lògic suposar que la resolució del problema polític ha de ser laboriosa i exigeix llarga meditació i algun temps major que'l de costum.

Jo he fet lo que devia fer; després del discurs del senyor Maura vaig creure que tenia el dret de procedir amb arreglo al meu pensament i la meua resolució estava ben clara; la vaig anunciar

a la mà esquerra per mossegada d'un cavall a la plaça

La crisi den Romanones

Tota crisi veritable de govern, amb els seus dolors i les seves extremitats, pot ésser la resultant d'un trasbals de les forces polítiques. No és el ministeri qui s'hi declara, l'únic i devotador el seu més important factor, sinó que tots els partits i fins tota la opinió pública hi col·laboren i la marquen amb la seva empremta.

Avui dia, aquesta crisi veritable, potser la més fonda que hagi experimentat mai la política parlamentària espanyola, està plantejada, però no d'ara, sinó del 1909 ençà. La dimissió del ministeri Romanones no és més que un incident d'aquesta laboriosa transformació que no pot acomplir-se més que amb un canvi total de règimen polític, substituint l'artificiositat dels dos partits pel sistema que més interressi tots els claps vius de la opinió en les obres de govern. La dimissió del ministeri Romanones no és més que un incident d'aquesta gran crisi espanyola: més aviat és un compàs d'espera, una nota d'egoisme donada per la migrada figura del comte en aquest naufragi de tot lo vell que es resoldrà probablement amb la perllongació de la seva interinitat.

La dimissió del ministeri no és altra cosa que la crisi den Romanones, que per que fos completa, fins a què nerviosa, no mancava ni als elements escarallats d'una basca, fingida o no. La crisi den Romanones és substancialment en aquest home perquè és la crisi de la importància. Del primer dia estant en que assolí el poder, que s'és vist que el seu equilibri a la càrrega presidencial era inestable. I, és clar, com més de lleu ha tingut de posar-se l'home, com més intensa ha tingut de ser la seva actuació, més s'ha aguditzat la crisi, fins arribar al daltabaix parlamentari del Senat i al Congrés.

Evident, per tant, que en Romanones no havia d'acceptar mai una autoritat que és incapaç de sostenir; és evident que aquesta crisi d'ara l'ha d'haver plantejat molt abans i, darrerament, després de la rebuda que ell i en Gasset, el seu noi company de ministeri, merescueren del Senat i del Congrés.

Però en Romanones no vol dimidir, no's resigna a abandonar lo que considera seu per dret de conquesta, lo que li ha costat troços de la seva vergonya i de la seva dignitat. I per conservar-ho és capaç de tot, com si què capaç de tot per apoderar-se'n.

Però, ell, que no havia plantejat una crisi que fa temps s'havia de soldre, ha tingut per a dimidir el moment actual, que creu el més favorable a la seva particular conveniència. Però s'és afanyat a dimidir immediatament després de la catàstrofe den Maura, sense deixar temps de que parlessin les altres fraccions parlamentàries; però amb palesa desconsideració per al Parlament, ha estranguelat la tribuna parlamentària.

D'aquesta manera, si la opinió no s'hi interposa, si les fraccions agraviades no ho eviten amb una manifestació col·lectiva, la solució de la crisi actual ha de resultar fatalment en profit del comte. Si s'encarrega novament el poder, perquè li pot servir d'excusa per a proposar algun altre incident i no obrir les Cortes fins a la tardor. Si cau, perquè consolidi tot lo que és possible, la seva quefatura.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

Així és la dimissió present del ministeri.

ministri: una nova habilitat den Romanones, cínica i tota com totes les seves habilitats. No val a dir, com fa el Diari Universal, que aquestes qüestions es plantejaven què els quefes de govern estimen que és moment oportú el fer-ho i que en el cas present ho era amb tota evidència donada l'actitud den Maura. No val a dir-ho, perquè, si bé és veritat que rares vegades s'arriba a una votació adversa de la Cambra i és, per tant, el ministeri el qui s'anticipa a dimidir, també ho és que aquest té el dever polític de presentar la dimissió quan ho exigeixen les circumstàncies, quan ho tolera la dignitat del Parlament, quan la seva determinació pot considerar-se resultant de l'actitud de totes les fraccions polítiques; no abans, ni després. Ni val l'excusa den Maura, perquè el líder conservador ha repetit substancialment lo manifestat en altres ocasions. La seva darrera catàstrofe és una glosa de les cartes de primer d'any. No és ara que trenca amb el partit liberal, sinó que fa temps que aquestes relacions estan rompedes i ara no més s'és limitat a repetir que encara subsisteix el divorci. Per consegüent, l'actitud den Maura en aquests moments, no justifica la dimissió den Romanones, que feu cas omís de les cartes de primers d'any i que fins en aquells moments d'extrema hostilitat amb el partit conservador i el seu capdell, no tan solament no dimiti, sinó que ni aconsellà a la Corona les consultes habituals, estrangulant aleshores la opinió de totes les altres fraccions polítiques.

L'actitud den Romanones té un precedent. En la tumultuosa parlamentària de 1909 en Maura es comportà exactament com avui en Romanones: dimiti després de l'escameca brutal den Moret, dimiti abans de que poguessin parlar les altres fraccions de la Cambra, abans de que aquestes fraccions poguessin donar el seu parer sobre aquest moment polític i sobre el període extraordinari de fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I amb això és diferència aquest precedent, del cas actual. El fet és idèntic, però lo que aleshores nasqué de un moment passional noble i respectable, lo que aleshores resultà en perjudici greu del ministeri, ara en Romanones ho practica alevosament a profit de les seves personals conveniències, ha estranguelat la tribuna parlamentària.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

I sort encara que, en la seva insuficiència, és creu viable. Perquè el dia que en Romanones es convenci de que fatalment i per sempre més ha de caure, aquell dia tot serà de ténor de la seva mesquinesa. L'anima. La seva la fet que acabava de cloure's. Aquella equivocació, filla de un arrisc de noble despit, o de un instant d'explicable però no justificable feblesa, resultà fatal per en Maura. Fou la seva mort política, fou la seva capitulació enfront de la revolució i de la més abjecta compassió internacional. Si en Maura, complint els seus devers polítics, hagués esperat sessions més, si hagués deixat temps de parlar a les altres fraccions, probablement no hauria caigut del poder, segurament hauria vingut.

Al primer mal intent que's observés, pensava, faria foc. No cal fer-hi bromes amb els sufragistes.

Però al cap d'avall vaig veure que'm desprecia ven definitivament i prosseguí una conversa interrompuda al pujar al tren.

—Sí, ciutadana—deia una de les dues persones, en tant que corrien a no sé quants kilòmetres—cal fer propaganda apolítica. Com més se popularitza entre nosaltres l'exemple de les abelles, més aprop serem de l'ideal que perseguim.

Al sentir aquestes paraules, vaig somriure de la passada por. Havia cregut breument amb dues terribles sufragistes i me les havia amb dues pacífiques condeutors de l'apicultura. És ben bé una raó que un home no pot fer-se mai de les apertures.

Fent un sospir de desfogament, vaig registrar-me. Les dues persones varen tenir un surs i en varen mirar altre cop. Però jo vaig seguir fent l'orni, i al cap d'uns instants, convençudes de que dormia, varen renuar el diàleg.

—Un home—digué la que havia parlat abans, que era la més vella—és creat per al nostre servei. Però resulta que n'hi ha massa d'home.

—Voleu dir?—replicà la més jove. —No'n tinguem dubte. Lo que cal és domesticar-lo, fer-li entendre la seva missió en la societat i, sobre tot, inculcar-li l'idea de que és un ésser feble, sense medis de poder-nos resistir.

—Segons i com, ciutadana. Jo'n coneix d'irreductibles. Ara mateix recordo un oficial ros que.

—Calieu, ciutadana! Una bona sufragista no pot parlar com vos parlieu. Cal en absolut que us dediqueu en cos i anima a l'apicultura.

—Però... —No hi valen peròs. Està bé que hi hagi algun home, no ho nego; però afirmeu que no hi ha d'haver més que els que precisos per a que no perdi la casta de les dones i per a poder assegurar el servei domèstic propis del seu sexe, tals com tenir compte de les criatures, donar-les el biberó, etc. Perque en l'avenir totes les criatures se criaran amb biberó. S'ha d'acabar això de que les dones hagin de fer de diu.

—Doncs jo crec que estaria bé que totes no fessin, perque fora un dels oficis en els quals no m'indriem competència. —Miri! La dona ha de ser home! No en va pertany al sexe fort.

—Potser sí, però si una trobés un bon partit... —No blasfemeu, insensat! —De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—De totes maneres...

—Lo dit: apicultura, molta apicultura és lo que a una mulla. L'ideal per a la dona, és el que han conseguit realitzar les abelles, reduint els abogots a la condició que la naturalesa els ha assignat.

Per aquest estil va anar seguint la conversa entre les dues sufragistes. I es veu que jo al cap d'una estona me desvia adormir per quant a l'arribar al terme de la ruta i despertar-me, ja no hi havia rastre d'elles en el vago.

—Sí, ciutadana—deia una de les dues persones, en tant que corrien a no sé quants kilòmetres—cal fer propaganda apolítica. Com més se popularitza entre nosaltres l'exemple de les abelles, més aprop serem de l'ideal que perseguim.

Al sentir aquestes paraules, vaig somriure de la passada por. Havia cregut breument amb dues terribles sufragistes i me les havia amb dues pacífiques condeutors de l'apicultura. És ben bé una raó que un home no pot fer-se mai de les apertures.

Fent un sospir de desfogament, vaig registrar-me. Les dues persones varen tenir un surs i en varen mirar altre cop. Però jo vaig seguir fent l'orni, i al cap d'uns instants, convençudes de que dormia, varen renuar el diàleg.

—Un home—digué la que havia parlat abans, que era la més vella—és creat per al nostre servei. Però resulta que n'hi ha massa d'home.

—Voleu dir?—replicà la més jove. —No'n tinguem dubte. Lo que cal és domesticar-lo, fer-li entendre la seva missió en la societat i, sobre tot, inculcar-li l'idea de que és un ésser feble, sense medis de poder-nos resistir.

—Segons i com, ciutadana. Jo'n coneix d'irreductibles. Ara mateix recordo un oficial ros que.

—Calieu, ciutadana! Una bona sufragista no pot parlar com vos parlieu. Cal en absolut que us dediqueu en cos i anima a l'apicultura.

—Però... —No hi valen peròs. Està bé que hi hagi algun home, no ho nego; però afirmeu que no hi ha d'haver més que els que precisos per a que no perdi la casta de les dones i per a poder assegurar el servei domèstic propis del seu sexe, tals com tenir compte de les criatures, donar-les el biberó, etc. Perque en l'avenir totes les criatures se criaran amb biberó. S'ha d'acabar això de que les dones hagin de fer de diu.

—Doncs jo crec que estaria bé que totes no fessin, perque fora un dels oficis en els quals no m'indriem competència. —Miri! La dona ha de ser home! No en va pertany al sexe fort.

—Potser sí, però si una trobés un bon partit... —No blasfemeu, insensat! —De totes maneres...

—De totes maneres...

Bulletí del Diccionari de la Llengua Catalana

El fervor i entusiasme conegut de la llengua catalana, el docte mossèn Antoni M. Alcover, vicari general de la diòcesi de Mallorca, acaba de publicar un número quadruple de dit butlletí, que correspon als mesos d'abril, maig, juny i juliol.

Porta un curiós i extens estudi «Quatre mots de llengua i ortografia valenciana», impugnant l'afirmació feta pel senyor Nebot, de València, dient que la llengua valenciana no és catalana, i moltes altres afirmacions errònies que estampa dit senyor en una gramàtica per ell publicada. En aquest estudi, el doctor Alcover hi fa gala d'una erudició lingüística admirable.

Avisa als col·laboradors a l'Obra del Diccionari Català, que com ara l'Institut de la Llengua Catalana té constituïda una Oficina de Diccionari per a donar-li tota l'impulsió i l'impuls possibles, i de tal Oficina n'està encarregat el seu estimadíssim amic i col·laborador, el doctor Pere Barnils, que tot el cabal de d'elles que hagin d'enviar, en lloc d'enviar-les a ell, a Mallorca, l'envii a Barcelona, al dit Institut de la Llengua Catalana, i adreces a l'expressat doctor Pere Barnils.

Fa assaber que ha publicat ja el VI volum de «Ronda dels Mallorquins», i que, ben garbellat tot el material que té aplegat, fa suposar que podrà publicar-ne sis volums més. De manera que serà de dotze volums la col·lecció de Rondalles mallorquines que anirà publicant oportunament.

Dedica sentides necrològiques als catalans il·lustres morts: En Francesc Ubach i Vinyeta, el P. Miquel Mir i En Josep M. Artega i Pereira, i publica una curiosa bibliografia de totes les obres que li han enviat, i una revista de revistes de filologia.

De Societat

En la iglesia de Nuestra Señora de la Merced, que estava profusament il·luminada artísticament adornada, se verificà el dimecres la boda de la senyora Ramona Lligas amb el distingit jove don Rafael Casas. La núvia, que vestia elegantíssim trajo blanc amb adorns de plata, entrà al temple als acords de la Marxa Nupcial de Mendelssohn, sent l'admiració de les distingides famílies que acudiren a presenciar tan religiosa acce.

Beneí l'unió el R. P. Gauvain, superior del col·legi de Maristes de Barcelona i foren testimonis els senyors don Josep Bades, don Ramon Miralles, don Francesc Rodón, don Ramon de Picó, don Ramon de Montaner i don Manel Thos. Els invitats en nombre de 180, foren obsequiats especialment amb un apat en la Maison Dorée.

A la nova parella, que ha sortit cap al estranger, li desitjem tota mena de felicitats en son nou estat.

També en l'altar del Sagriment de la Merced s'uniren en llaç matrimonial, dimecres al matí, la senyora Dolores Duró i Torres i don Francesc Oliva i Almirall. Foren testimonis de la boda don Cristòfol Escot, don Pere Ruiz, l'excel·lentíssim senyor don Josep Gassó i Martí i el secretari del Govern Civil senyor Die i Mas.

Acabada la cerimònia religiosa l'acompanyament fou obsequiat amb un banquet a casa Pínce. Als nous casats els hi desitjem tota classe de benaurances.

Atra boda s'efectuà el mateix dia en l'iglesia de Sant Agustí i fou la de la senyora Maria de l'Assumpció Illa Lladó amb don Albert Grove.

Foren padrins de la mateixa don Josep Vilanova, don Francesc d'A. Barinau, don Marí de Foronda i don Pasqual Garcia.

Als nous els hi desitjem una inacabable lluna de mel.

S'anuncia per al proper dimecres, dia 11 de juny, la boda de la senyora Maria del Carme Vehils amb el Marqués de Arago.

Ha mort a edat molt avançada don Lluís Saguer, persona molt coneguda en nostres centres aristocràtics. A. C. S.

El fill d'una s'efectuà el casament del nostre bon amic el director de la revista «Estadum», don Ricard Cabot, amb la bella senyora Agneta Borsi i Mestres.

La cerimònia se celebrà a l'iglesia de la Concepció, assistint-hi una distin-

gida concurrencia, i essent padrins per part del nuvi don Joaquim Sostres, don Francisco de Moxó i don Norman J. Cinnamond, i per la núvia el tinent coronel don Placid Pereira i don Lluís Roca.

Felicitem a la novella parella, desitjant-los una llarga lluna de mel.

La pròxima Exposició Internacional d'Electricitat

La indubtable realització de la pròxima Exposició Internacional d'Electricitat, a Barcelona, ha girat envers casa nostra les mirades de tota Espanya i de totes les nacions cultes.

Es sempre interessant la manifestació de les forces d'una ciutat, tant més quan aquesta ciutat és immensa en activitats i quan s'atreveix a comparar el seu valer amb les altres de tots indrets del món.

Els organitzadors de la Exposició de què ocupem volen adaptar-se a la necessitat de la corrent de demostracions externes, de l'esforç col·lectiu, llevor de noves energies i noves manifestacions. El projecte de la pròxima exposició és segurament després de la de 1888 lo més trascendental que s'hagi projectat a Barcelona en aquesta mena de manifestacions, lo qual és garantia de l'èxit.

L'Exposició serà una demostració de jo que avui ha fet en electricitat Catalunya i Barcelona, primers centres d'Espanya en aquest ordre, mercès als grans salts d'aigua que posseim.

L'aprofitament de la força hidràulica ha permès l'adaptació de les màquines productores d'altis voltatges, i amb elles s'ha arribat a produir de 500 volts a 120.000, quan abans sols se podia arribar a 300.

La força que consumeix la ciutat és, poc més poc menys, de 60.000 cavalls; mes si els treballs d'exploració i aprofitament no s'interrompen, la producció d'energia pot arribar normalment a 300.000 cavalls en tot Catalunya.

Mes d'aquesta xifra en sobren 240.000 cavalls per lo que en l'actualitat es gasta, i a omplir aquest buit, revolucionant les costums industrials, és a lo que ve la Exposició d'Electricitat.

En l'express d'aquest vespre, marxarà a Madrid la delegació del Comitè Executiu de la Exposició Internacional Eléctrica, per a visitar al Govern la setmana vinient. Formen la comissió els senyors don Joan Pich, don Salvador Ferrer, don Josep Torrens, don Jesús Ponsell, don Josep Clavell i el secretari general don Esteve Batlle Ametllé. Segons darreres notícies de Madrid, els comissionats seran rebuts pel president del Consell i el ministre d'Estat a principis de setmana, i pels demés ministres, des successius. Els esmentats senyors, s'hospitalaran an el «Palace Hotel» de Madrid.

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

Sport

Tret de coloms

Durant el mes vinent la Real Associació de Caçadors celebrará les seves acostumades tirades, que tant d'èxit tenen cada any, prometent-ne molt més aquest cop que's disputarà per segon cop la Copa del Rei per equips, que's nostres tiradors acaben de conquistar tan brillantment a Madrid.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

En interès dels aficionats, extractem el programa, que és com segueix:

Començant cada dia per una tirada a un colom, handicap se disputaran les proves que anomenem: Dia 1, premi del Rei, a 8 coloms; i premi Llibre i de senyors, a un colom; dia 2, premi de la infanta Isabel, a 6 coloms; dia 3, premi de l'infant don Carles, a 6 coloms; dia 4, premi de l'Ajuntament, 5.000 pessetes, a 10 coloms; dia 5, premi de la Societat del Tir de Sevilla, a 6 coloms; dies 6 i 7, Campionat de Barcelona, 5.000 pessetes, a 20 coloms; dia 9, premi Urcola, a 6 coloms; dia 10, Copa del Rei per a equips de 5 tiradors per Societat; dia 11, premi de la R. A. de C. de B., 3.000 pessetes, a 6 coloms; dia 12, premi del Círcol del Liceu, 1.500 pessetes, a 6 coloms; dia 13, premi del Círcol Esportiu, una Copa i 1.000 pessetes, a 6 coloms; dia 14, premi del Círcol Liria, a 6 coloms; dies 15 i 16, premi de l'Associació, 7.000 pessetes, a 12 coloms; dia 17, premi Girona, a 6 coloms; i dia 18, premi de Consolació, a 5 coloms.

Totes aquestes proves seran handicap, fora la Copa del Rei que és a 27 metres.

Com pot veure's és un programa esplèndid, al que desitgem el mateix èxit de consuetud.

Concurs colomobífil

El Centre Colomobífil Català ha celebrat el tercer concurs de la present primavera amb una aviada a l'ardienta 236 kilòmetres en línia recta. Ha sigut un veritable èxit per a la Societat organitzadora per no tenir perduts en els 459 coloms que hi prengueren part i els 40 premis se cubriren en 16 minuts amb una velocitat màxima de 1.672 metres per minut, i mínima de 1.504.

Han resultat guanyadors els següents coloms:

Don Modest Cuixart, premis 1, 2, 3, 4 i 5, medalla d'or i 105 pessetes.

Don Manuel Verdader, 6, 7, 26, 27, i 33, poule, primer Derby, medalla de plata i 100 pessetes.

Don Pere Ribera, 9, 23, 23, 38 i 39, medalla de bronze i 50 pessetes.

Don Jaume Colomina, 16, 17, 18 i 19, designada 90 pessetes.

Don Vicens Girbau, 24, 34, i 20 pessetes.

Don Pere Puigdomènech, 25, 37 i 20 pessetes.

Don Eudaldo Sabater, 28, 29, i 20 pessetes.

Don Miquel Serra, 20, 31, 32, i 30 pessetes.

Don Joan Aymerich, 35, 36, i 20 pessetes.

Els de 50 pessetes són els següents: Don Josep Sedres, el 13.

Don Pere Seguí, el 15.

Don Cristòfol Sarrià, el 20.

Don Josep Vila, el 21.

Don Antoni Roch, el 40.

Felicitem al senyor Cuixart pels premis obtinguts i encara amb major motiu per haver, durant quatre anys seguits, sigut classificat en primer lloc.

Aquest dijous va ser l'entrega per al concurs de Fuenmayor amb importants premis consistents en Copa de plata de llei donada de la Junta Directiva, medalles d'or, argent i bronze, i 1.250 pessetes per a premis en metlles.

Futbol

El Club T. B. H. té en preparació un concurs de futbol en el que's jugaran dues Copes, donació, la primera de don Joan Bracons, president honorari del Club, i la segona, del soci don Josep Mateu.

CORREDDISSES

Diputació

Comissió provincial

Aquesta Comissió, en sessió del dimarts passat, va despatxar els següents assumptes de la Secció de Comptes Municipals:

Dictamen propostant l'aprovació i finiquit dels comptes municipals de Calonge de Calaf, Llíria de Vall, Pir, Sant Just Desvern i Vilanova del Camí, de 1911, i Sant Cugat del Vallès, de 1912.

Informe al governador sobre l'expedient de revisió dels comptes municipals de Llerona, corresponents a l'any 1903.

La mateixa Comissió, en sessió del dijous passat, va despatxar els següents assumptes de la Secció de Governació:

Exemptació de subasta sol·licitada per l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, per a efectuar les obres necessàries per al proveïment d'aigües potables de aquella població.

Autorització sol·licitada per l'Ajuntament de Stiges, per a enagenar un solar a la Companyia del Ferrocarril de M. S. i A., amb destí a l'ampliamment d'una pont sobre la carretera d'Igualada.

Autorització sol·licitada per l'Ajuntament de Corbera, per a transigir amb don Josep Lligors les diferències existents com a resultat de la seva gestió de recaudador d'impostos locals d'aquell Ajuntament.

Autorització sol·licitada per l'Ajuntament de Corbera, per a vendre un edifici en construcció que's destinava a Cas. Consistorial, jutjat municipal i Escoles públiques.

Decret de tràmit sobre recurs interposat per don Marían C. Roig i altres tres veïns de Vilafranca del Penedès, contra l'acord de l'Ajuntament d'aquella població, per el que s'admetrien les ex-ceses formulades pels regidors don Josep Ros, don Artur Martí i don Antoni Mitjans.

Senyalament dels preus mitjos dels su-

ministres per al present mes.

De la Secció d'Hisenda:

Informe al governador sobre el concurs gremial contractat per l'Ajuntament de Barcelona amb el Gremi de fabricants de pintures i barnissos, per a la recaudació de l'arbitri sobre dites espècies, corresponents al aquest any.

Informe del governador sobre el concurs gremial contractat per l'Ajuntament de Barcelona amb el Gremi de fabricants de midó per a recaudar l'arbitri sobre dites espècies, en quant siguin fabricades a la ciutat, corresponent a l'any actual.

Remissió a informe a la Delegació d'Hisenda, de l'expedient de perdó de contribució territorial, sol·licitat per l'Ajuntament de Argensola.

Remissió a informe a la Delegació d'Hisenda, de l'expedient de perdó de contribució territorial, sol·licitat per l'Ajuntament de Sant Cebrià de Vallalta.

Informe del governador sobre del recurs d'alçada interposat per don Joan Roca i Fort, autor d'un acord de

OBRA NOVA

OBRA NOVA

Aconteixement bibliogràfic

Enciclopedia Moderna Catalana-Fiter

amb la correspondència castellana

EDICIO "GALLACH"

Més de 100.000 mots

Geografia - Arts - Oficis - Geologia - Historia - Indumentaria - Hidrografia - Orografia - Numismàtica - Biografies, &

Cinc volums artísticament relligats amb planxes alegòriques, relleu i or, col·locats en un **MOBLET SIMBÓLIC**. Obra d'adquisició escaienta pels que vulguin conèixer a fons el lèxic català i tot lo relacionat amb **CATALUNYA**. Rublert apèndix en el qual hi figuren les Normes ortogràfiques de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

Aquesta obra ha merescut lloables opinions de poetes i escriptors catalans, entre altres, dels senyors Conrat Roure, Apeles Mestres, Roca i Roca, Frederic Rahola, Enric Prat de la Riba, Francesc Cambó, Aldavert, Manel Folguera i Duràn. Francesc Albó, Rubió i Lluch, Dolors Moncerdà, Josep Puig i Cadafalch, Canonge Magistral Dr. Mas i Oliver, P. Lluís Maria de Valls, Matheu i Fornells, Picó i Campamar, Riera i Bertràn, Girbal i Jaume, Torres i Reyató, Franquesa i Gomis, Agulló, i Guasch.

Podem anomenar-la pel seu concepte

Veritable joia de Bibliografia Catalana

Pren: 38 ptes. Pot adquirir-se a plaços a raó de 3 ptes. cada mes. Pren especial al comptat

Es molt important

SABER

que desitjosa la casa editora de que aquesta obra es popularitzi; de que pugui ésser adquirida per tothom; de que els que no poden adquirir-la d'una vegada puguin fer-ho d'una manera fàcil durant tres mesos. se vendrà a plaços, suscribint butlletí de compromís. Passats aquests tres mesos, sols se vendrà al comptat.

Butlletí per a demanar gratis mostres de l'ENCICLOPEDIA MODERNA CATALANA, edició «Gallach», i el fascicle amb les opinions assolides d'un aplec d'escriptors catalans, la majoria d'ells mestres en Gai SaberSr. D. Josep Gallach
Concell de Cent, 416
BarcelonaServeixi's enviar-me lo que
dica aquest butlletí.

Nom

Carrer

Població

Demaneu l'Enciclopedia Moderna Catalana a totes les llibreríes o directament a l'editor En Josep Gallach. - Carrer Concell de Cent, 416 i 418. - Barcelona